

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΓΚΑΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐνταῦθα ἑτησίαι . . . . . Φράγ. 12.
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἑτησίαι » 14.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἑτησ. » 16.

παρὰ τὴν Αὐτ. Ἑκκλησίαν.
ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Διὰ τὰ δικαστικὰ ἔγγραφα ἐν γένει
τὸν στίχον . . . . . λεπτά 20.
Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ.
κατ' ἀποκοπὴν.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης πέμπτης, προσβληθείσης τῆς ὑγείας τοῦ κ. Ε. Δεληγεώργη ὑπὸ οξυτάτης ἐντερικῆς νόσου, ἤγαγεν αὐτὸν εἰς ἀπέλπιδα θέσιν, χωρὶς ἡ ἐπιστήμη νὰ δυναθῆ νὰ τὸν βοηθήσῃ. Τοῦτο ἐνέβαλεν ὅλην τὴν Ἑλλάδα εἰς ἀνησυχίαν καὶ λύπην, ἐφ' ὅσον ἡ ἀπώλεια διαπρεποῦς πολιτικοῦ ἀνδρὸς ἐλογίζετο μία μεγάλη ἔθνικὴ συμφορά. Ταύτη τῇ στιγμήῃ πληροφοροῦμεθα ὅτι τὸ λυπηρὸν δράμα συνετελεσθη καὶ ὅτι ἀπέθανεν ὁ ἀγαπητὸς οὗτος τῆς πατρίδος υἱός. Ἡ «Πανοπή» ἀποκλειστικῶς ἀνήκουσα εἰς τὸν ἀνδρα τοῦτον, οὗ τὰς ἀρχάς καὶ τὰ φρονήματα ἠσπάζετο καὶ ἠκολούθει, πενθοῦσα ἐπὶ τῇ θλιβερᾷ εἰδήσει, ἐπιφυλάσσει νὰ ἀπονεύμῃ αὐτῷ καὶ πόρρωθεν τὸν τελευταῖον φιλικὸν ἀσπασμόν.

— Συνελθὸν τὸ παρελθὸν Σάββατον τὸ νέον Δημοτικὸν Συμβούλιον ἐν τῷ Δημαρχεῖῳ Ἑρμοῦπόλεως πρὸς ἐκλογὴν τοῦ προεδρείου αὐτοῦ ἐξελέξατο ὡς τοιοῦτον ἐκ τῶν μελῶν τοῦ τὸν συμπολιτὴν ἡμῶν κ. Ἑμμ. Σαλοῦστρον, πρωτοκολιστὴν δὲ τὸν κ. Ἑμμ. Ἐλευθεριάδην.

— Περαιθεσίης τῆς ἀπογραφῆς τῶν κατοίκων Ἑρμοῦπόλεως, δημοσιεύομεν τὴν ἀκόλουθον στατιστικὴν:

Πλὴν τῶν ἀποδημούντων ναυτικῶν καὶ ἀλιέων, τῶν ἐν τοῖς ξενοδοχείοις οἰκούντων, τῶν ἐν τοῖς Ὀρφανοτροφείοις, τὴν Ἱερατικὴν Σχολὴν, τὸ Νοσοκομεῖον καὶ τὸ Πτωχοκομεῖον ἐνδιατηρούμενων, κατοικοῦσιν ἐν ὅλῳ ἄτομα 21,048· ἐξ ὧν ἄρρενα μὲν 10,149, θήλεα δὲ 10,899 διχρημένα εἰς 5,202 οἰκογενείας.

Αἱ οἰκοδομαὶ μετὰ τῶν Ναῶν, ἀπάντων τῶν βιομηχανικῶν καταστημάτων, Σχολείων κλπ. ἀναβαίνουσι εἰς 5,946· ἐκ τούτων μονόροφοί εἰσι 4,912, δίροφοι 943, τρίροφοι 86 καὶ τετράροφοι 5. Ὑπάρχουσι ἐν Ἑρμοῦπόλει ἐν Πτωχοκομεῖον, ἐν Νοσοκομεῖον, εἰς στρατῶν, 12 Σχολεῖα, ἐκτὸς τῶν ιδιοσυντηρήτων, 2 φυλακαὶ, 23 μεγάλα ἐργοστάσια, ἐξ ὧν 16 ἀτροκίνατα καὶ 5 Ναοί, ἐξ ὧν εἰς καθολικός.

— Ἡ κ. Ζαφεριῶ, χίρα Ζ. Πετροκοκκίου, προσέφερεν ἀφιερῶματα χρυσοῦρανα διὰ τὸ θυσιαστήριον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Κοιμήσεως, πολυτελέστατα καὶ λεπτῶς εἰργασμένα. Ἀπὸ τὴν οἰκογένειαν ταύτην, τὴν ὅλως ἐξ εὐσεβῶν φρονημάτων ἐμπνεομένην, οἱ Ναοὶ τῆς πόλεως ἡμῶν καὶ ἰδίως ὁ ἐν Ποσειδωνίᾳ Ναὸς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου πολλὰ καὶ πολύτιμα ἔλαβον τοιαῦτα ἀφιερῶματα. Κατὰ καθικόν δὲ τῇ ἐκφράζομεν τὰς εὐχαριστίας τῶν συμπολιτῶν μας.

— Οἱ κύριοι Ε. Δ. Πατρῖνος καὶ Μ. Μελάς προσέφερον ἕκαστος ἀνά ἑκατὸν φράγκα εἰς τὸ πτωχοκομεῖον τῆς πόλεως ἡμῶν, ἐπίσης δὲ καὶ ἡ κ. Ἑλένη Ῥήγα, ἀδελφὴ τοῦ πρό τινος ἀποβιώσαντος Ἰ. Μάνιαρη προσέφερε φράγκα 250 ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ Καθιδρύματος καὶ ἴσην ποσότητα ὑπὲρ τῆς ἐνταῦθα σχολῆς τῶν ἀπόρων παιδῶν. Εἶθε ὁ Ὑψίστος ἀποδώσῃ αὐτοῖς μισοπλάσια τῶν ὅσων ὑπὲρ τῶν ἀτυχοῦντων ἀδελφῶν ἡμῶν προσήνεγον.

— Ἀπὸ τοῦ 1875 καὶ 1876 κείνται ἐν τῷ τελωνεῖῳ διάφορα εἶδη δεμάτων, κιβωτίων καὶ βαρελίων περιέχοντα ἐμπορευσίμας ποιότητας, αἵτινες μένουσιν ἀκαταζήτητοι. Χθὲς δὲ ἀνέγνωμεν ἐν τῷ «Ἑρμῇ» δηλοποιήσιν τοῦ κ. τελωνίου Σύρου, δηλοῦσαν ὅτι ἐὰν ἐντὸς ἐξ μηνῶν δὲν παραλάβωσιν αὐτὰ ἐκ τοῦ τελωνείου οἱ κύριοι αὐτῶν, θελουσιν ἐκποιθῆ.

— Εὐχαρίστως πληροφοροῦμεθα ὅτι ὁ ἐν τῇ πόλει ἡμῶν πρόξενος τῆς Γαλλίας κ. Challet ἔλαθε παρὰ τοῦ Σουλτάνου τὸ παράσημον Ὀσμανιέ. Συγχαίροντες τὸν κ. Challet ἐπὶ τῇ αὐτοκρατορικῇ ταύτῃ εὐνοίᾳ, εὐχόμεθα αὐτῷ ἀνωτέρας τιμᾶς.

— Ὁ ΑΔΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΟΑΙΤΑΚΗΣ, ἐκ Κρήτης, ἐπὶ πολλὰ ἔτη διαμείνας εἰς Καλκούταν καὶ μετὰ ταῦτα ἐν Ἀγγλίᾳ ὡς πανδοχεὺς, ἦλθεν εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν πρό τινων ἡμερῶν. Χθὲς δὲ ἐνῶ ἐκάθητο εἰς τὸ καφενεῖον αἴρνης τῷ ἐπῆλθεν ἕμετος μετ' ὄν ἰσχυρὰ αἰμορραγία, ἐξ ἧς αὐθωρεὶ ἐξέπνευσεν. Ἡ Ἐπισαγγελία ἐπιληφθεῖτα τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς περιουσίας του, εὗρεν ὅτι αὐτῇ συνίστατο ἐκ δισχιλίων περίπου λιρῶν, ὧν τὸ ἡμισυ εἰς πολυτίμους λίθους καὶ χρυσοῦ κοσμήματα.

— Σκέψις γίνεται ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν ναυτικῶν, ὅπως διαταχθῆ τὸ μετὰ δύο μῆνας ἐσόμενον ἔσοιμον πρὸς παράδοσιν καταδρομικὸν ὁ ἀΝαύαρχος Μισοῦλης νὰ θαλασσοπορίσῃ ἐκ Seine διὰ Γιβραλτάρης καὶ τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Καλλιῆς Ἐλπίδος μέχρις Ἰνδιῶν, ὁρισθησομένης τῆς διάρκειας τοῦ ταξιδίου του εἰς ἐν καὶ ἡμισυ ἔτος.

Ὁ κ. Μπούμπουλης εἶναι λιαν ἀξίεπαινος διὰ τὴν νεαν ταύτην ὄθλασιν, ἣν δίδει εἰς τὸ πολεμικὸν ἡμῶν ναυτικόν, καὶ διὰ τὴν ἐκ τῶν μᾶλλον ἐπιστημόνων ἀξιωματικῶν ἐκλογὴν τοῦ ἐπιτελείου τοῦ καταδρομικοῦ, αὐτίνος ἐν γένει θα ἐπιβῆ πλήρωμα ἐκλεκτόν, ἀναχωροῦν διὰ Τουλώνα προσαχῶς. (Στοά).

— Ἐξ Ἰωαννίνων ἐπιστέλλουσι εἰς τὸ ἄβθν. Πνεῦμα ὅτι συγκέντρωσις στρατοῦ καὶ ἀτάκτων εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἠπείρου γίνεται. Οἱ χριστιανοὶ φοβοῦνται ὅτι σκηναὶ αἰμακτραὶ θελουσιν ἀναποφεύκτως συμβῆ.

— Δεπτομερείας περί τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ γενομένης συμπλοκῆς ἔχομεν τὰς ἐξῆς παρ' ἐπιβατῶν χθές ἐλθόντων ἐκ Τρικιάλων. Χριστιανοὶ περί τοῦς 70 ἦσαν λιμεριασμένοι μεταξὺ τῶν ποταμῶν Γερακάρη καὶ Μαυρέλι ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Δύγκου καὶ Φαρμάκη, ὅτε συναντήσαντες τούρκους ἐυλοκόπους ἐπέπεσαν κατ' αὐτῶν καὶ ἐφόνευσαν πάντας πλην ἑνός, ὅστις σωθεὶς εἰς Τρίκαλλα ἀνέφερε τὸ γεγονός· εἰς τὰς ἀρχάς. Πάρουτα δὲ στρατὸς ὀθωμανικὸς ἐκ 4,000 περιεκύκλωσε τοὺς χριστιανοὺς μεθ' ὧν ἤρξατο ζωπρὰ συμπλοκή. Οἱ χριστιανοὶ ἐπολέμησαν μετὰ μεγάλης καρτεροψυχίας ἐπιώρας, ἀλλὰ δαπανήσαντες τὰ πολεμepόδια αὐτῶν ἐρονεύθησαν ὑπὸ τῶν τούρκων, οἵτινες ἐπίσης ἀπώλεσαν 300 πλην 50 πληγωμένων. Τοὺς χριστιανοὺς παρέλαβον καὶ ἔθαψαν εἰς τὰ χωρία οἱ ἡμέτεροι μετὰ κλαυθμῶν καὶ ὄδυρων. Ἐκ τῶν 70 χριστιανῶν φαίνεται ὅτι ἐσώθησαν μόνον 4—5.

(Ἐφημερίς).

— Ἐκ Στυλίδος τηλεγραφοῦσιν ἀπὸ 9 Μαΐου ὅτι μάχη πεισματώδης συνήθη μεταξύ ἐπαναστατῶν καὶ ὀθωμανῶν στρατιωτῶν εἰς Φανάριον τῆς Θεσσαλίας, καθ' ἣν περί τοὺς ἐξήκοντα ἐπαναστάτας ἐρονεύθησαν, πάμπολλοι δὲ ἐκ τῶν τούρκων στρατιωτῶν. Ὁ ὄπλαρχηγὸς Σαχιώτης μετὰ 10 ὀπαδῶν του συνελήθη αἰχμάλωτος.

— Ὁ Χόβαρτ παταῶς ἐνυμφεῖθη ἐν Βιέννῃ μετὰ τινος ἀγγλίδος, δεσποινίδος Hoге, ἣν ἐγνώρισε κατὰ τὴν τελευταίαν ἐν Λονδίῳ διαμονήν του. Οἱ νεόνυμφοι ἀνεχώρησαν ἤδη ἐκ Βιέννης κατευθυνόμενοι εἰς Κων/πολιν.

— Ἡ αὐτοκρατορία, ἀπαριθμοῦσα, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ συγγράμματος τοῦ Κ. Μωραϊτίνῃ τὰς ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ἐπιτελεσθείσας προόδους, ἐπιλέγει· «Ἡ ἀναμφισβήτητος ὑπεροχὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν πολιτισμὸν τῶν γειτόνων ἐθνῶν, εἶναι ἰσχυρὸν ἐπιχειρήμα, ὅπως ἡ Ἑσπερία ὑποβάλῃ τὴν ἀνιδρυσιν μεγάλου Ἑλληνικοῦ βασιλείου. Ἡ Ἑλλάς δὲν δύναται νὰ ἐπιτελέσῃ πλέον μέγα τι ἄφ' ἑαυτῆς. Ὅτι ἠδύνατο νὰ κατορθώσῃ διὰ τῶν ἰδίων δυνάμεων, τὸ κατώρθωσεν. Ἐκάλυψε τὰ παράλια τῆς Μεσογείου δι' ἐμπορικῶν καταστημάτων καὶ σχολείων, σῶσει δὲ φιλελευθέρᾳ, καθήρτισε κοινοβουλευτικὸν κράτος ἀξίου τοῦ σεβασμοῦ πάντων. Πρὸς αὐτὴν στρέφονται οἱ ὀφθαλμοὶ παντὸς πολεμίου τῆς τουρκικῆς ἢ τῆς βωσικῆς τυραννίας. Ἐγένετο τὸ ἐλατικὸν κέντρον πάντων τῶν ὁμογενῶν λαῶν, τὸ φρονητὸν πρότυπον τῶν ἄλλων. Ἀλλὰ δὲν δύναται πλέον νὰ ἐπιτελέσῃ ἄφ' ἑαυτῆς μείζονα. Χρῆζει τῆς ὑποστηρίξεως τῆς Εὐρώπης».

— Πρὸς ἐπιβεβαίωσιν τῆς ἐν τῷ ἑλλ.π. ζητήματι ἀμφιβόλου πορείας τοῦ ἰταλικοῦ ὑπουργείου τηλεγραφοῦσιν ἐκ Κων/πόλεως εἰς τὸν αὐτῶν τῆς Πέτρας. «Ὁ Ἰταλὸς πρεσβευτὴς Κόρτης ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Ἰταλία θὰ συμμετάσχη μὲν τῆς πρὸς διευθέτησιν τοῦ ἑλληνικοῦ ζητήματος Συνδιασκεψέως, φρονεῖ ὅμως ὅτι ἐν ταῖς δεδομέναις περιστάσεσιν ἡ Εὐρώπη δὲν δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ παρὰ τῆς Πύλης τὴν ἐν τῇ συνθήκῃ τοῦ Βερολίνου ἐκπρασθεῖσαν εὐχὴν. Αἱ δυνάμεις πρέπει ν' ἀποφύγωσι πᾶν ὅτι δύναται νὰ διακυβέσῃ τὴν ἐσωτερικὴν εἰρήνην τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους, ὡς ἐκ τῆς διαγωγῆς δὲ τῶν Ἀλβανῶν ἐμφύλιος πόλεμος παρίσταται ἐπιείκειμος, ἐάν παραχωρηθῇ τῇ Ἑλλάδι ὅλη ἡ Ἡπειρος. Δέγεται ὅτι ἡ Ἀγγλία συμμερίζεται τὰς ἰδέας ταύτας τῆς ἰταλικῆς κυβερνήσεως».

— Ἡ αὐτοκρατορία μνημονεύουσα τῆς πνευματικῆς καὶ βιομηχανικῆς ἐπίδοσεως τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ ἀξίολογον πόνημα τοῦ κ. Μωραϊτίνῃ, ἐπιλέγει· «Ἡ ἀναμφισβήτητος ὑπεροχὴ τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ ἐπιβάλλει εἰς τὴν δύσιν τὴν ἀνάγκην νὰ περιβάλῃ τὴν δημιουργίαν με-

γάλου ἑλληνικοῦ βασιλείου. Ἡ Ἑλλάς ἔπραξεν ἤδη ὅτι ἠδύνατο ἐφ' ἑαυτῆς νὰ πράξῃ· ἀπανταχοῦ τῆς Μεσογείου συνέστησε γραφεῖα, ἀπαταχοῦ δὲ συνέστησε σχολάς. Πρὸς αὐτὴν τείνουσι τὰ βλέμματα πάντες οἱ ἐχθροὶ τῆς ἀπολυταρχίας· ἡ Ἑλλάς ἐγένετο κέντρον, πρὸς ὃ ἔλκονται πάντες οἱ ὁμόφωλοι πλυθυσμοί, ἐγένετο ἀληθὴς ἐπίζηλον πρότυπον πάντων τῶν ἄλλων ἐν τῇ Ἀνατολῇ κρατῶν. Ἀλλὰ σήμερον ἡ Ἑλλάς, οἰκοθεν καὶ ἄφ' ἑαυτῆς δὲν δύναται νὰ κατορθώσῃ πλέον καὶ μείζονα· χρῆζει τῆς συνδρομῆς τῆς Εὐρώπης».

— Ἴνα λυθῇ τὸ ἑλληνοτουρκικὸν ζήτημα, ἀνάγκη, κατὰ τὴν γνώμην σπουδαίας ἐφημερίδος, νὰ διέλθῃ ἀνὰ μέσον τριῶν χωνευτηρίων ἀνάγκη 1) νὰ στασιάσωσιν οἱ Ἡπειρώται καὶ οἱ Θεσσαλοὶ 2) νὰ πολεμήσωσι πρὸς τὴν Τουρκίαν οἱ ἐλεύθεροι Ἕλληνες 3) νὰ ἐπεμβῶσιν ἐνόπλιως αἱ δυνάμεις·

— Ἡ αὐτοκρατορία περιέχει νέον, σπουδαῖον ὑπερ τῶν ἑλληνικῶν δικαίων ἄρθρον. Τὸ ὄργανον τοῦ Γαμβέττα ἀναίρει τὴν γνώμην τοῦ αὐτοκράτορος, ὅτι, ἐάν ἡ Εὐρώπη ἀπέδιδεν εἰς τὸ δέκατον τρίτον πρωτόκολλον ὑποχρεωτικὸν χαρακτῆρα, θὰ ὑπερέβαινε τὰ ὅρια καὶ θὰ παρεγνώριζε τὴν σημασίαν τῆς Βερολινοῦ συνθήκης. «Τὰ λογοπαίγνια ταῦτα, λέγει, ζημιόσοι τὰ συμφέροντα τῆς γαλλικῆς πολιτικῆς. Ἡ μερικὴ, τοῦλάχιστον, ἱκανοποίησις τῶν ἑλληνικῶν διεκδικήσεων ἤρξατο ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Γαλλίας. Ἀλλόκοτον εἶναι ἐπομένως νὰ προέρχωνται ἐκ γαλλικῆς πηγῆς ἀντίθετοι ἰσχυρισμοὶ οὐδὲν ἔχοντες κοινὸν μετὰ τῶν αἰσθημάτων τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείων.»

Ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον μετέβαλε γνώμην ὡς πρὸς τὴν ἔκτασιν τῶν πρὸς τὴν Ἑλλάδα παραχωρήσεων· φρονεῖ δὲ πάντοτε ὅτι τὸ δέκατον τρίτον πρωτόκολλον ὑπέδειξε τὸν κατώτατον αὐτῶν ὄρον. Τοιαύτη ἦτο καὶ εἶναι ἐτι ἡ βραχὺς τῆς παρεμβάσεώς της ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος. Σόφισμα εἶναι τὸ λέγειν, ὡς ὁ λόρδος Βήκονσφιλδ, ὅτι αἰ εὐχαὶ τοῦ Συνεδρίου ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος δὲν ἔχουσι ὑποχρεωτικὸν χαρακτῆρα, καθάπερ ὑποδεικνύει αὐτῶν ὁ τύπος. Ὁ τύπος οὗτος εἶναι, λέγουσιν, ἀρίστος καὶ ἐπιτρέπει παραχωρήσεις, συμβιβασμοὺς, ἐλαττώσεις. Ἀλλ' ἀρκεῖ ν' ἀναλογισθῇ

τις πῶς συνετάχθη ἡ συνθήκη τοῦ Βερολίνου, ὅπως κατιὴ τὸ ψευδές, ἵνα μὴ εἴπωμεν τὸ δόλιον τοῦ ἰσχυρισμοῦ τούτου. Καὶ χιλιάκις διακαιεστέρᾳ ἐάν ἦτο ἐν Βερολίῳ ἡ ἐπιθυμία τῆς ἐπεκτάσεως τῆς Ἑλλάδος, καὶ πάλιν οἱ πληρεξούσιοι δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐκλέξωσιν ὀριστικότερον τύπον. Αἱ δυνάμεις δὲν ἠδύνατο νὰ εἴπωσι τῇ Πύλῃ· «Δὲς τῇ Ἑλλάδι τὸ τμήμα τοῦτο τῆς Θεσσαλίας καὶ τῆς Ἡπείρου», διότι τὸ Συνεδρίον εἶχε συγκροτηθῇ πρὸς ἀναθεώρησιν τῆς συνθήκης τοῦ Ἁγίου Στεφάνου καὶ ἐν τῇ συνθήκῃ ἐκεῖνη δὲν ἐγένετο λόγος περὶ Ἑλλάδος. Ἐκδίδουσι ἀπόλυτον θέσπισμα θὰ ἐξώθουν πρῶτως τὴν Τουρκίαν εἰς ἀντίστασιν, τοῦθ' ὅπερ θὰ ἐξώθουν πρῶτως τὴν φιλόνητον καὶ δίκαιον. Τὸ ἑλλ.π. ἦτο ἤμισα πολιτικόν, καθὼ μὴ συμπεριλαμβανόμενον ἐν τῇ συνθήκῃ τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, διετυκώθη φυσικῶ τῷ λόγῳ ἰδιοβρύχου τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, οὗτος τύπος ἦν οὐχ' ἦσαν ἢ αἱ λοιπαὶ μὲς. Ἀλλ' ὁ καινὸς αὗτος τύπος ἦν οὐχ' ἦσαν ἢ αἱ λοιπαὶ μὲς. Ἀλλ' ὁ καινὸς αὗτος τύπος ἦν οὐχ' ἦσαν ἢ αἱ λοιπαὶ μὲς.

— Ἡ αὐτοκρατορία περιέχει νέον, σπουδαῖον ὑπερ τῶν ἑλληνικῶν δικαίων ἄρθρον. Τὸ ὄργανον τοῦ Γαμβέττα ἀναίρει τὴν γνώμην τοῦ αὐτοκράτορος, ὅτι, ἐάν ἡ Εὐρώπη ἀπέδιδεν εἰς τὸ δέκατον τρίτον πρωτόκολλον ὑποχρεωτικὸν χαρακτῆρα, θὰ ὑπερέβαινε τὰ ὅρια καὶ θὰ παρεγνώριζε τὴν σημασίαν τῆς Βερολινοῦ συνθήκης. «Τὰ λογοπαίγνια ταῦτα, λέγει, ζημιόσοι τὰ συμφέροντα τῆς γαλλικῆς πολιτικῆς. Ἡ μερικὴ, τοῦλάχιστον, ἱκανοποίησις τῶν ἑλληνικῶν διεκδικήσεων ἤρξατο ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Γαλλίας. Ἀλλόκοτον εἶναι ἐπομένως νὰ προέρχωνται ἐκ γαλλικῆς πηγῆς ἀντίθετοι ἰσχυρισμοὶ οὐδὲν ἔχοντες κοινὸν μετὰ τῶν αἰσθημάτων τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείων.»

Ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον μετέβαλε γνώμην ὡς πρὸς τὴν ἔκτασιν τῶν πρὸς τὴν Ἑλλάδα παραχωρήσεων· φρονεῖ δὲ πάντοτε ὅτι τὸ δέκατον τρίτον πρωτόκολλον ὑπέδειξε τὸν κατώτατον αὐτῶν ὄρον. Τοιαύτη ἦτο καὶ εἶναι ἐτι ἡ βραχὺς τῆς παρεμβάσεώς της ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος. Σόφισμα εἶναι τὸ λέγειν, ὡς ὁ λόρδος Βήκονσφιλδ, ὅτι αἰ εὐχαὶ τοῦ Συνεδρίου ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος δὲν ἔχουσι ὑποχρεωτικὸν χαρακτῆρα, καθάπερ ὑποδεικνύει αὐτῶν ὁ τύπος. Ὁ τύπος οὗτος εἶναι, λέγουσιν, ἀρίστος καὶ ἐπιτρέπει παραχωρήσεις, συμβιβασμοὺς, ἐλαττώσεις. Ἀλλ' ἀρκεῖ ν' ἀναλογισθῇ τις πῶς συνετάχθη ἡ συνθήκη τοῦ Βερολίνου, ὅπως κατιὴ τὸ ψευδές, ἵνα μὴ εἴπωμεν τὸ δόλιον τοῦ ἰσχυρισμοῦ τούτου. Καὶ χιλιάκις διακαιεστέρᾳ ἐάν ἦτο ἐν Βερολίῳ ἡ ἐπιθυμία τῆς ἐπεκτάσεως τῆς Ἑλλάδος, καὶ πάλιν οἱ πληρεξούσιοι δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐκλέξωσιν ὀριστικότερον τύπον. Αἱ δυνάμεις δὲν ἠδύνατο νὰ εἴπωσι τῇ Πύλῃ· «Δὲς τῇ Ἑλλάδι τὸ τμήμα τοῦτο τῆς Θεσσαλίας καὶ τῆς Ἡπείρου», διότι τὸ Συνεδρίον εἶχε συγκροτηθῇ πρὸς ἀναθεώρησιν τῆς συνθήκης τοῦ Ἁγίου Στεφάνου καὶ ἐν τῇ συνθήκῃ ἐκεῖνη δὲν ἐγένετο λόγος περὶ Ἑλλάδος. Ἐκδίδουσι ἀπόλυτον θέσπισμα θὰ ἐξώθουν πρῶτως τὴν Τουρκίαν εἰς ἀντίστασιν, τοῦθ' ὅπερ θὰ ἐξώθουν πρῶτως τὴν φιλόνητον καὶ δίκαιον. Τὸ ἑλλ.π. ἦτο ἤμισα πολιτικόν, καθὼ μὴ συμπεριλαμβανόμενον ἐν τῇ συνθήκῃ τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, διετυκώθη φυσικῶ τῷ λόγῳ ἰδιοβρύχου τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, οὗτος τύπος ἦν οὐχ' ἦσαν ἢ αἱ λοιπαὶ μὲς. Ἀλλ' ὁ καινὸς αὗτος τύπος ἦν οὐχ' ἦσαν ἢ αἱ λοιπαὶ μὲς.

πράγματα, δὲν πρόκειται νὰ συζητηθῆ τὸ ἔγκυρον τῶν ὑπὲρ Ἑλλάδος εὐρωπαϊκῶν ἀποφάσεων. Αἱ ἀποφάσεις αὗται εἶναι κατὰ φῶρον, αἱ δὲ δυνάμεις ἀνωμολόγησαν τοῦτο ἀποδεχθεῖσαι τὰς τελευταίας προτάσεις τοῦ κ. Βαδδινγκτῶνος. Σκοπὸς τῆς μεσολαβήσεως, οἰσθήποτε τύπος καὶ ἂν δοθῆ αὐτῇ, ἔσται τὸ νὰ πεισθῆ ἡ Πύλη ὅτι τὸ εἰκοστὸν τέταρτον ἄρθρον τῆς συνθήκης δὲν εἶναι ἐπίπλαστον. Ὅτε ἐδόθη τῇ Αὐστρουγγαρίᾳ ἡ ἐντολὴ τῆς κατοχῆς δύο τουρκικῶν ἐπαρχιῶν, οὐδεὶς ἠρώτησεν ἂν οἱ Βόσνιοι θ' ἀνθίσταντο. Ἡ Ἑλλάς δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ τὸ αὐτὸ, τοῦτο δὲ καὶ μόνον ζῆτεῖν.

— Περὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ζητήματος ἡ Αἰερτζουμάνι Χακικὰτν ἀναγγέλλει ὅτι ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας πρεσβευτὴς, ἐμεσολάβησαν ἤδη παρὰ τῇ Πύλῃ. Πληροφουρούμεθα δὲ σχεδὸν ἐπισήμως, ἐπιλέγει τὸ τουρκικὸν φύλλον, ὅτι ἡ Πύλη ἐδήλωσεν ὅτι ἀποδέχεται τὰς συμβουλὰς αὐτῶν καὶ ἤρξατο ἤδη ἐκτελοῦσα τὰ δέοντα. Ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς ἀρέσεται σήμερον εἰς χλευασμοὺς καὶ εἰρωνίας κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ ταῖς στρατιωτικαῖς αὐτῆς παρκακεναῖς. Τελευταῖον ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς ἀγγέλλει ὅτι κατ' αἰτησὶν μιᾶς ἐν Κων/πόλει πρεσβείας ὁ ἐν Ἰωαννίνοις πρόξενος αὐτῆς ἀπέστειλεν ἔκθεσιν, ἐγγυώμενος περὶ τῆς ἀληθείας αὐτῆς, ἐν ἣ λέγει ὅτι, πλὴν ὀλιγίστων καθαρῶς Ἑλλήνων, πάντες οἱ λοιποὶ κάτοικοι τῆς Ἡπείρου, Μουσουλμάνοι τε καὶ Χριστιανοί, οὐδ' ὅμως θέλουσι τὴν μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἔξωσιν, ἀλλὰ προστίθουσιν ὅτι πρὸς σύμφιξιν τῶν δεσμῶν αὐτῆς μετὰ τῆς Πύλης ἀπαιτεῖται νὰ δοθῶσιν αὐτοῖς ἐγγυήσεις περὶ τῆς εἰσαγωγῆς πασῶν τῶν μεταρρυθμίσεων ὅσαι πρόκειται νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς πάσας τὰς λοιπὰς ἐπαρχίας τῆς εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας, ὅταν δὲ δοθῶσιν αἱ ἐγγυήσεις αὗται, πάντες θὰ διαμαρτυρηθῶσι κατὰ τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα προσηρτήσεως. Ἐνεκα τῆς ἐκθέσεως ταύτης, ἐπιλέγει τὸ τουρκικὸν φύλλον, αἱ προτάσεις τοῦ κ. Βαδδινγκτῶνος περὶ ἐπανορθώσεως τῶν ὀρίων κατὰ τὸ ἸΓ' πρωτόκολλον πρῶτον ἐτροποποιήθησαν, ἔπειτα δὲ παντελῶς ἀπερρίφθησαν ἐπομένως ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος πρεσβεῖα συνίστησιν εἰς τὴν Πύλην νὰ ἐξασφαλισθῆ τοὺς κατοίκους τῶν χωρῶν ἐκείνων περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν μεταρρυθμίσεων.

Νεκρολογία.

Μόλις παρῆλθον ὀκτὼ ἡμέραι, ἐξ ὅτου ἐθρηνήσαμεν τὸν θάνατον μιᾶς πολυτίμου ὑπάρξεως, τὸν συμπολίτην ἡμῶν Ἀριστείδην Κοτσιφάκην, καὶ αὐτῆς νέα ἀνοίγεται εἰς τὴν ἡμετέραν κοινωνίαν πληγὴ, καὶ μὲ νέα πάλιν δάκρυα καλούμεθα νὰ ράνωμεν τὸν νεκρὸν ἄλλης ποθεινῆς νεότητος, τοῦ συμπολίτου ἡμῶν ΝΙΚΟΛΑΟΥ Γ. ΔΟΜΕΣΤΙΝΗ, ἐμποροπλοιάρχου. Εἴκοσι καὶ ὀκτὼ μόλις ἀνοίξεις τοῦ βίου ἠριθμεῖ ὁ πολῦτιμος Νικόλαος, οὐτινος ἐφείσθησαν μὲν οἱ ὠκεανοὶ καὶ τὰ ὑπ' αὐτοῦ διασχίζόμενα ἀχανῆ πελάγη, καθ' ὧν ἀτρομήτως ἐπάλαυνεν, ἡ δὲ ξηρὰ, πρὸς ἣν οὐδὲν κοινὸν εἶχεν ἢ νεκρὰ ἀλκυῶν, εἰς τὴν ψυχρὰν αὐτῆς ἀγκάλην τόσον προύρωσ τὸν ἐδέχθη. Ἐρῆθος μόλις πιστευθεὶς ταῦς οἰακὰς πελωρίου σκάφους, διέπλευσε πολλάκις τὸν Εὐξείνιον καὶ τὸν Ἀτλαντικόν, πλοῦτου καὶ εὐπορίας ἀμυθῆτου τὸν πατρικὸν πληρῶν ἄκρον, ἐπίκλιον δὲ ὑπόδειγμα ἀρετῆς, συνέσεως καὶ κοσμίας ἀναστροφῆς τοῖς ὁμοτέχνοις γινόμενος. Ἀλλ' ἐνῶ οὕτως ἀνυπόπτως τὸ πολυκύμαντον τοῦ βίου διέπλεε πέλαγος, ἐνῶ τόσῳ πολλῶν καὶ μεγάλων ἐλπίδων μέλλον ὁ ταλμηρὸς θαλασσοπόρος παρεῖχεν ἄπασιν, αἴφνης προσβάλλεται τὴν υἰείαν, καὶ μόλις περισευθεὶς εἰς τὴν μητρικὴν ἀγκάλην πίπτει ὡς ὑψί-

κομος δρῦς, θρήνων καὶ κλαυθμῶν αἴτιος γενόμενος τοῖς γονεῦσι, καὶ ἀτελεύτητος ὀδύνηρὰ τοῖς ἀδελφοῖς καὶ φίλοις ἀνάμνησις. Ἐκνευθεὶς μεγαλοπρεπέστατα καὶ ἤδη ἀναπαύεται ἐν Κυρίῳ! Ἀλλὰ τίς θὰ παρηγορήσῃ τοὺς οἰκίους αὐτοῦ; Τίς θὰ κατευνάσῃ τοὺς μητρικοὺς στεναγμοὺς; Τίς τοῦ πατρὸς τὴν ὀδύνην; Τίς, ἀληθῶς, τίς θὰ πείσῃ τὸν Γεώργιον Δομεστίνην νὰ παύσῃ ἐπαναλαμβάνων τὸ τοῦ Ἰακώβ αἰεὶς ἔδου καταβήσομαι πενθῶν τὸν υἱὸν μου! Ὁ Θεὸς, ἀγαπητοὶ συμπολίται, ὁ Θεὸς, οὗ τὰ κρίματα ἄβυσσος, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἅς ἐνσταλλάξῃ εἰς τὰ βαρυπενθῆ ὑμῶν σπλάγχχνα τῆς οὐρανίας αὐτοῦ γαλήνης καὶ παρημυθίας τὸ βάλασμα.

Πρὸς τὸν I. M.

Ἐπὶ τὰ ἄνω στοιχεῖα κατεχωρήσθη διατριβὴ εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 726 φύλλον τοῦ «Λαοῦ», ὡς ἀπάντησις εἰς τὰ περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Βιβλίου τῆς ἐπαρχίας Νιζῆου γεγραμμένα ὑφ' ἡμῶν, οὐδὲν ἄλλο ὄντα ἢ μία περιλήψις ἐκτεταμένης ἱστορικῆς ἀφηγήσεως, ἣν ἀνέγνωμεν ἐν τῷ «Χρῶνῳ» τῶν Ἀθηνῶν, καὶ ἣτις, αὐτῇ καθ' ἑαυτὴν ἀσυνεία καὶ πρωτογενῆς οὔτα, ὑπεχρέωσεν ἡμᾶς νὰ γράψωμεν ὅτι ἐν τῇ «Πανόπῃ» ἐγγράφῃ, πρὶν ἀκόμη γνωρίσωμεν τὸν ἐπιτυχόντα δήμαρχον Βιβλίου Γκούφαν. Ὁ διατριβογράφος ὁμοίως I. M. θέλων διὰ τοῦ «Λαοῦ» νὰ ἀναίρεσῃ τὴν ἀληθείαν καὶ νὰ διαστρέψῃ τὸ ἱστορικὸν τῆς ὑποθέσεως, τὸν μὲν κ. Βαρρότην, τὸν ἀντιποιοῦμενον τὸ δημαρχικὸν ἀξίωμα ἐν τῷ δήμῳ Βιβλίου, παρέστησεν ὡς θύμα πατριασμοῦ καὶ ἀδικίας ἀνηκούστου, καθὸ λαμβόντα 226 ψήφους εἰς τὸ Ναι καὶ 96 εἰς τὸ Ὀχι. Τοῦτο τὸ παχὺ ψεῦδος, δι' οὗ οὗτος πειράται τὰς μελανὰς 226 ψήφους νὰ παραστήσῃ ὡς λευκὰς, τὰς δὲ λευκὰς 96 ὡς μελανὰς, ἀρκεῖ νὰ πείσῃ ἕκαστον κατὰ πόσον ἔχει δίκαιον ὁ πελάτης τοῦ Βαρρότη, ἀξίων νὰ ἀναδεχθῆ δήμαρχος ἐκ τῶν μελαίνων 226 ψήφων. Ὅτι δὲ καὶ αὐτὸς συναισθάνεται τὸ ἀδικίον καὶ παράλογον τῆς ταιαύτης ἀξιώσεως, ἀποδείξει εἶναι τὸ ὅτι καὶ δι' ὕβρεων καὶ διὰ συκοφαντιῶν πειράται νὰ ἀμαυρώσῃ τὴν ὑπόληψιν τοῦ κ. Γκούφα, μέσθ βδέλυρὰ καὶ καταπτυστα, εἰς ἃ καταφεύγουσιν οἱ ἀπληγισμένοι καὶ οἱ ἀνθρώποι οἱ ἐστερημένοι ἀνατροφῆς. Πρὸς ὕβριστάς δὲ καὶ συκοφάντας ἀπαξιοῦντες νὰ συζητήσωμεν, ἐγράψαμεν τὰ ὀλίγα ταῦτα μόνον ὅπως πεισθῆ ὁ προστάτης τοῦ Βαρρότη I. M. ὅτι ποτὲ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιτύχῃ ἐν τινὶ δήμῳ ἄνθρωπος ὕβριστῆς καὶ συκοφάντης, ἐν ὅσῳ νομίζει ὅτι οἰκοδομῶν ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ ψεύδους καὶ τῆς κακίας θὰ εὐδοκίμησῃ. Ἐν τοσούτῳ πληροφουρούμεν τὸν τε κ. I. M. καὶ τὸν κ. Βαρρότην, ὅτι ἡ ἐκλογὴ τοῦ δήμου Βιβλίου ἐπεκυρώθη ἤδη καὶ ὁ Κωνσταντῖνος Γκούφας νομίμως ἀποκαθίσταται μετὰ μικρὸν ἐπὶ μίαν τετραετίαν εἰς τὴν δημαρχικὴν θέσιν, καὶ περιμένει τὸν ἀντίπαλον μετὰ τὴν λήξιν αὐτῆς νὰ ἀντιμετρηθῶσιν αὐτῆς εἰς τὸ στάδιον τῆς ἐκλογικῆς πάλης, ἀλλὰ ὑπὸ τὸν θρον τὸ νὰ μετρηθῶσιν ἄπασι καὶ μόνον τὰ σφαιρίδια τῶν καλῶν τῶν καὶ οὐχὶ δις, ὅπως ἤδη ἐγένετο. Ἄλλως τε δὲ, ἣ ἦ ἐπιτρέπεται ἡ ψυχρολουσία, καὶ οἱ ἀποτυχόντες δύνανται λίαν ἐπωφελῶς νὰ κάμωσι χρῆσιν αὐτῆς, ὅπως καταστῶσιν ψυχραιμότεροι, ὅταν αὐτῆτῳι δημοσίᾳ, καὶ μὴ ὑβρίζωσιν ἀλλὰ νὰ γράψωσιν ὡς ἐμπρέπει εἰς ἄνδρας τοῦ δημαρχικοῦ ἀξιώματος ὁρεγομένου.

ΛΟΥΤΡΑ ΤΗΣ ΚΥΘΝΟΥ.

Ἐγγιζούσης τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἀρχονται τὰ λουτρά τῆς Κύθνου, δημοσιεύομεν ἐν περιλήψει τὸ ἐξαγόμενον τῶν παρατηρήσεων μας, ἐπὶ τῆς ἱαματικῆς δυνάμεως τῶν ἐν λόγῳ λουτρῶν, πρὸς γνώσιν καὶ ὀδηγίαν τῶν ἐνδιαφερομένων.

Ἐξετάζοντες ἐν γένει τὴν ἱαματικὴν δυνάμιν τῶν λουτρῶν τῆς Κύθνου ἐπὶ τῶν παρῴσιασθέντων νοσημάτων, παρατηροῦμεν ὅτι καὶ κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη ἐπεβεβαιώθη δι' ἐπανεπιλημμένων καὶ μετὰ προσοχῆς γενομένων παρατηρήσεων ὅ,τι οἱ ἀξιώσιμοι προκάτοχοι ἡμῶν καὶ ἐγὼ αὐτοὶ παρατηρήσαμεν ἐπὶ τῆς ἱαματικῆς τῶν ὑδάτων δυνάμεως ὅτι δηλ. αὕτη εἶναι βεβαία καὶ ἀναμφισβήτητος ἐπὶ τῶν ἐξῆς νοσημάτων.

- α.) Ἐπὶ τῶν ρευματικῶν παθήσεων ἐν γένει.
- β.) Ἐπὶ τῆς αρθρίτιδος.
- γ.) Ἐπὶ νευραλγιῶν.
- δ.) Ἐπὶ χρονίῳν φλεγμονῶν τοῦ ἥπατος, σπληνός καὶ παντός ἀδενώδους ὄργανου.
- ε.) Ἐπὶ χρονίῳν φλεγμονῶν τῆς μήτρας καὶ τῶν παραρτημάτων αὐτῆς, καὶ ἰδίως ἐπὶ σκληρύνσεως τοῦ τραχήλου τῆς μήτρας, ἐπὶ ὑστερισμῶν καὶ ἐπὶ στεριώσεως, προερχομένων ἐκ παθήσεων τῆς μήτρας, θεραπευομένων διὰ τῶν χοιραδικῶν ἐλλκῶν.

Ἐπὶ ατόμων ἐλλκῶν κατὰ τὰς κνήμας ὅσοι πάσχοντες τὸ νόσημα τοῦτο προσῆλθον, ὑγειεστάτοι ἀπῆλθον μετὰ τὴν χρῆσιν 30 περίπου λουτρῶν ἅπαντες οὗτοι ἐκτός τῶν λουτρῶν μετεχειρίζοντο καὶ ἐν εἴδει καταπλάσμάτων τὴν ἐκ τῶν πηγῶν λάσπην.

Ἀξία προσοχῆς εἶναι ἡ σπουδαία ἱαματικὴ δυνάμις ἐπὶ τῶν ἐπωδύων καὶ μὴ δυσμηνορροϊῶν τῶν παρθένων, καθ' ὧν ἀνωφελῆ ἀπέβησαν πάντα τὰ ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης παραγγελλόμενα θεραπευτικὰ μέσα· πολλαὶ νεάνιδες προσῆλθον πάσχουσαι τὸ ἐπίμονον καὶ σκληρὸν τοῦτο νόσημα, καὶ δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν ὅτι ἅπασαι σχεδὸν ἀπῆλθον ἐντελῶς ἰηθεῖσαι.

Ἐπίσης σπουδαία ἀνεράνη ἡ δυνάμις τῶν ἐπὶ τῶν παθητικῶν μητρορραγιῶν· πολλαὶ τοιαῦται πρὸ πολλῶν ἐτῶν πάσχουσαι, καὶ μέγιστον βαθμὸν ἀναμίας παθοῦσαι, ἐντελῶς ἴαθησαν τῇ χρῆσει τῶν λουτρῶν τῆς πηγῆς τῶν ἀγίων Ἀναργύρων.

Ἡ αὕτη ἱαματικὴ δυνάμις παρατηρεῖται καὶ εἰς τὰς ἐξ αἰμορροϊδῶν ἀρθόνους αἱμορραγίας· σχεδὸν ἅπαντες οἱ προσελθόντες ἴαθησαν. Λίαν περίεργος φαίνεται ἡ βεβαιωθείσα πλέον διάφορος καὶ ἰδίως ἀντίθετος ἐνέργεια τῶν δύο πηγῶν τῆς Κύθνου ἡ αἰμοστατικὴ τῆς μᾶς καὶ ἡ αἱμορραγικὴ τῆς ἐτέρας.

Εἰς ἀπάσας τὰς παραλύσεις καὶ παρέσεις παρατηρήσαμεν ὅτι μέγιστην ὠφέλειαν ἔλαβον οἱ ταύτας πάσχοντες ἐκ τῶν λουτρῶν.

Καὶ ταῦτα μὲν εἰσὶ τὰ νοσήματα εἰς ἅτινα κατάδηλος ἐγένετο ἡ ἱαματικὴ τῶν λουτρῶν τῆς Κύθνου δυνάμις, καὶ πρὸς θεραπείαν τῶν ὁποίων ἀνευ δισταγμοῦ δύνανται ὁ ἰατρός νὰ συμβουλεύῃ ταῦτα. Ἐκτός ὅμως τῶν ἀνωτέρω καὶ εἰς πλείστα ἄλλα νοσήματα ἐπαφελῆς ἀνεδείχθη ἡ χρῆσις τῶν, καὶ τοιαῦτα εἶναι αἱ διάφοροι ψευδαγκλώσεις, αἱ χρόνιοι νεφρικαὶ παθήσεις, ἡ ψαμμίασις, αἱ σφυλιτικαὶ παθήσεις, ἐν γένει καὶ ἡ ἐκ τῆς καταχρήσεως τοῦ ὑδραργύρου προερχομένη δυσκρασία, τὸ σπυρρόκωλον καὶ ἡ ἐλεφαντίασις.

Τὴν σπουδαίαν καὶ ἰσχυρὰν διαλυτικὴν καὶ ἀπορροητικὴν ἐνέργειαν τῶν μεταλλικῶν ὑδάτων τῆς Κύθνου δεόν νὰ ἀποδώσωμεν εἰς τὰ ἐν αὐτοῖς ἐμπεριεχόμενα διάφορα ἄλλα καὶ εἰς τὸ ἐν ἀρκετῇ ποσότητι ἐμπεριεχόμενον ἰώδιον καὶ

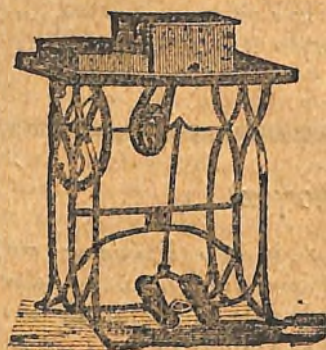
βρώμιον κατὰ τὰ ὁποῖα, κατὰ τὸν διάστημα χημικὸν κ. λ. εἶσι, ὑπερτεροῦσι πολλὰς πηγὰς τῆς Εὐρώπης.

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὅσοι προσῆλθον πάσχοντες ἐκ διαφόρων νοσημάτων σχεδὸν εἰς πάντας μετ' ὠφελείας ἐγένετο ἡ χρῆσις τῶν λουτρῶν. Λεπτομερεῖς παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν διαφόρων νοσημάτων δημοσιεύομεν ἐν ἰδιαίτερά ἐκθέσει, γνωστοποιούμεν δὲ ὅτι οὐδὲν νόσημα ἐπιγεννηθὲν, οὐδὲ οἱ τὴν Ἑλλάδα ἅπασαν μαστίζοντες κατ' ἔτος διαλείποντες πυρετοὶ παρουσιάσθησαν πρὸ πολλοῦ ἀποξηρανθέντων τῶν ἐκεῖ πού εὐρισκόμενων μικρῶν ἐλῶν καὶ τηρουμένης ἐν τῷ καταστάματι τῆς ἀπαιτουμένης καθαριότητος κτλ.

Ἐσφαλμένη εἶναι ἡ ἰδέα ὅτι ἐν Κύθνῳ ὑπάρχουσι πυρετοὶ διαλείποντες, διότι ἐπὶ 22 ἤδη ἔτη ἅπαξ καὶ μόνον ἐπεσκέφθησαν ταῦτιν πυρετοὶ, καὶ τοῦτο ὅτε ἅπασα ἡ Ἀττικὴ, ἡ Βοιωτία, Εὐβοία, αἱ Κυκλάδες καὶ τὰ πλείστα μέρη τῆς Ἑλλάδος ὑπέφερον ἀπὸ τὴν μαστίγα ταύτην. Δὲν δυνάμεθα δὲ νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι τόπος ξηρὸς καὶ πετρώδης, ἀνευ ἐλῶν καὶ καθ' ὅλον τὸ καλοκαίριον θερμὸς· ὑπὸ τῶν μεινομένων κατὰ τὸ Αἰγαῖον βορείων ἀνέμων δύναται νὰ ἦναι τόπος ἐνδημικῶν διαλείπόντων πυρετῶν. Ἐξ ἐναντίας μάλιστα ἡ Κύθνος, ὡς ἐκ τῆς φύσεως καὶ θέσεώς της, εἶναι τόπος ὑγιεινὸς καὶ εὐκρατος· ἐθα οὐδέποτε αἰσθάνεται τις ἐν αὐτῇ τὸν πνιγρὸν καύσωνα.

Ἐπεὶ τοῦ ὑγιεινοῦ τοῦ κλίματος ἡ ἐν Κύθνῳ διαμονὴ διὰ τοὺς πάσχοντας εἶναι λίαν εὐάρεστος καὶ ἀνετος, διὰ τε τὸ εὐρύχωρον καὶ καλῶς κατηρτισμένον κατάστημα, καὶ τὴν εὐκολὴν ἀπόκτησιν τῶν πρὸς συντήρησιν ἀπαιτουμένων, πρὸς μεγίστην δὲ εὐκολίαν τῶν προσερχομένων πασχόντων συντελεῖ ὅχι ὀλίγον καὶ ἡ προθυμία καὶ φιλοξενία τῶν ἀγαθῶν κατοίκων τῆς νήσου. Τὸ κατάστημα εἶναι ἐφωδιασμένων μὲ πάντα τὰ ἀναγκαζομένα ἐπιπλα καὶ σκεύη, πλὴν τῶν κλινοστρωμνῶν, τὰς ὁποίας ὀρεῖλουσιν οἱ προσερχόμενοι νὰ φέρωσι μεθ' ἑαυτῶν.

(Ἡ διεύθυνσις τῶν λουτρῶν).

ΜΗΧΑΝΑΙ

ΡΑΪΤΙΚΗΣ

ΤΕΛΕΙΑΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ

δι' οἰκογενείας, ράπτας, ὑποδηματοποιούς καὶ δι' ὁποιανδήποτε ἐργασίαν πωλοῦνται εἰς εὐθυνωτάτας τιμὰς ἐν τῷ καταστάματι τοῦ κ. Ν. ΚΑΡΔΙΤΗ.

ΤΡΕΙΣ ΑΠΟΘΗΚΑΙ τοῦ κ. Γαβριήλ

Ἀράκης, κείμεναι εἰς θέσιν Ἄμμων μετὰ τῶν βυρσοδεφείων Γ. Λαγουροῦ καὶ Μ. Κορηλάκη, εὐρύχωροι μῆκους μέτρων 40 καὶ πλάτους μέτρων 6 ἑκάστη, ἔχουσαι πατάρια καὶ ὑδρῶ ἀφθονοσκεπασμένα δὲ μὲ κεράμους, ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸν ἴδιον.

Εἰς τὸ ἐνταῦθα Βιβλιοπωλεῖον τοῦ κ. Εὐθυμίου Πολιτάκη πωλοῦνται φύλλα τῆς Ἀθηναϊκῆς ἐφημερίδος «ΝΕΑΙ ΙΔΕΑΙ» ἀντὶ 15 λεπτῶν ἀγοραίων τὰ δύο κατὰ σειρὰν φύλλα. Παρὰ τῷ ἰδίῳ γίνονται καὶ συνδρομηταὶ εἰς τὴν αὐτὴν ἐφημερίδα πληρώνοντες κατὰ μῆνα ἢ κατ' ἑξαμηνίαν ἢ κατ' ἔτος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ τιμολογίου τῆς συνδρομῆς.